

Per Hansen til minnis

Staddur í Havn hjá soninum Inga andaðist Per bráðliga einans 55 ára gamal.

Hann var elsti sonur Ingu og Niels Paula í Heimistovu á Glyvrum og var sostatt borin til Heimistovufestið. Men Per hevði betri hug til bókinda og fór tí til Havnar at ganga í realskúla í eini tíð, tá ið bert fáum untist hesa útbúgving. Eftir realskúlan fór hann til Noregs og tók studentsprógv haðani. Hann var eitt skifti skrivstovumaður í Keymannahavn, men hugurin stóð alsamt til bókinda, so hann fór á Emdrupborg Seminarium og fekk læraraprógv haðani í 1959. Eftir hetta var hann lærari í Danmark í 2 ár og kom so heim aftur á Glyvrum, og hevur hann arbeitt við Runavíkar Kommunuskúla sum lærari, deildarleiðari og nú tey seinnu árin sum varðaskúlastjóri.

Heimistovufólkið hevur altíð verið mentafólk, og har hevði Per arvað sín ríkiliga lut. Politikkur, søga og bókmentir høvdu hansara stóra áhuga. Hann kundi syngja Bellmanns visur orðaræði og endurgeva Olav Duun og Hamrun. Mentamaður var hann og ein vitandi maður. Var eitt ivamál, so kundi tú altíð spyrja Per, og tú fekst eitt nektandi svar. Flestu minnst hann sum tann livsjáttandi og fryntliga mannin, altíð við tí góða orðinum. Men trongdi tú til eina stilla og djúpari samrøðu, so var Per eisini hin rætti at hitta í tvímanshond. Sum starvsfelagi var hann trúgvur og heilur, og fyri næmingarnar var hann bæði lærari og vinur.

Hansara vakra rødd og tignarligi persónur gjørdu hann til fastan sangara við jarðarferðir. Hann hevði so stóra og fjølbroytta vitan at oysa av og geva øðrum part í, og tí var tað ikki av tilvild, at hann sat í navnanevndini hjá Runavíkar býráð. Honum er tað fyrri at takka, at mon av teimum gomlu staðarnøvnunum ikki fóru í gloymskuna, men nú eru varðveitt á navnbrettum allastaðni í kommununi. Júst í hesum døgum hevði Per vunnið aðru virðislon um navn og bú-

merkið hjá einum almennum felagsskapi.

Kona hansara Asa er ættað úr Kunoy, og bygdu tey, sum tey fyrstu í nýggjari tíð, húsini í gomlum feroyskum sniði úr gróti, bræddum viði og við flagtekju. Í teirra fyrri-myndarliga samlivi vóru trý børn: Durita og Ingi, arbeidssom og evnarik bæði og væl undankomin, og litla Birta, sum ikki er fullfær og tí krevur røkt og umsorgan alt døgnið. Kennir tú hesi víður-skifti, so veist tú, hvat altofrandi foreldrakærleiki er.

Tað er ikki ov nógv sagt, at óvanliga góð víðurskifti eru lærarum millum við Runavíkar skúla. Og tækkin eigur Per. Hann legði grund undir tann flogva samveruanda, ið ræður á lærarastovni, lættsintur og óháttarligur sum hann var. Hesa summarfritíðina høvdu vit glett okkum til at fáa Per aftur millum okkum, eftir at hann í tvey ár hevur arbeitt á føroyska eftirskúlanum í Gøtting. Bert tveir dagar untist okkum at hava hann í skúlanum. Vit vóru góð við Per og høvdu stóra virðing fyri honum, og saknurn og sorgin eru hareftir.

Eitt hitt størsta líkfyldið á Glyvrum nakrantíð við syrgjandi og samhugaðum úr øllum Føroyum vitnaði um eina háttvirda persónligheit, ið her fór til gravar.

Góðu tit ið eftir sita, Harrin styrki tykkum í stóru sorg, lykkara.

Í takklati og virðing lýsa vit frið yvir minnið um vinin og felaga okkara Per Hansen.

starvsfelagarnir

Heimlongsul

Her í Flatlands høgu høllum sita vit í ringum lag, hugur vár mót Føroya fjøllum sveimar bæði nátt og dag, útlegdin gerst okkum long, høga høllin tykist trong, leingjast tí til landið kæra, sum vit øll í barmi æra.

Leingjast vit til fjallalandið, har ið bylgjan brýtur brøtt, skolar eftir fjørusandi upp í meilbergið hátt, ella tá ið havið kyrt hvílir seg við klettin kvirt, meðan alt í lýðku andar, sólin fjallatoppin brandar.

Flagtakt hús og bygdegøtur, tún og hjallar, bátar, neyst, hugnaligar kvøldarløtur hava seg í minnið fest. Sólin hvarv um fjallatrom, lampan undir bitan kom. Gamli menn frá brøgdum siga, meðan ungir lýða, tiga.

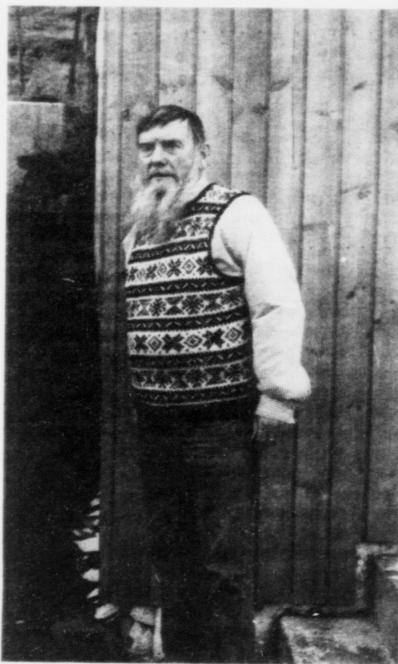
Meilberg og lundaðrðar, grønar liðir, klettagrót. Svartfuglur og nátar, skurar, deyðagras og hjálpirót. Stóra hav við bláan fjørð, streymur, iður, fiskifør. Tað er Føroyar, móðurlandið, aldri kvettist barnabandið.

Gævi brátt tann dagur rennur, tá vit aftur sigla heim, hjarta mitt av tráa brennur til at búgva har hjá teim, sum eg fyrstu glæmu sá, og tá eg skal foldum frá, tá skal eg um ævi alla hvila sælur millum fjalla.

Johan Chr. Nielsen 1950.

Í sambandi við bygdarstevnuna í Sandvík herfyri prentaðu vit røðu hjá Sverra Midjord, lögtingsmanni. Her var so eisini ein yrking, sum Johan Nielsen, sáli, hevði gjørt. Tianverri kom okkurt skeivt fyri og skulu vit tí prenta umræddu yrkinguttan misskiljingar.

Johan gjørdi hesa yrking í 1950, tá hann var búsetandi í Danmark.

Karl á Tórgarði ein fróður maður farin

Rikard Long plagdi at taka til, tá ið hann skrivaði minnisorð um farin fólk: Tú tynnist í dreingja skara.

Og mangan man renna fram fyri mann, at mangt var ógjørt og ósagt til ovseint var.

Ikki veit eg so nógv um Karl at siga. Fyri mær var hann og hevði verið ein partur av Havnini. Ein maður uttan háva, ið røkti sitt starv, sum so mangir aðrir. Tað tóktist bert, sum var hann frá aðrari tíð, og kortini so víðeiriligur við ungdomin, at hann fyrri tí kundi verið javnaldri.

Neyvan visti eg hvør hann var, fyrr enn tá ið hann var kontrollørur í Sjótleikarhúsinum, og Gøggan spældi.

Mong Harrans ár seinni hitti eg hann á annan hátt og fataði hvør ella hvat hann var: Ein ørgrynna av

viti og vitan, sum mangur man hava oyst av, til egnan frama, uttan at geva tí meira gætur.

Ikki megnaði eg at fylgja honum í frásøgn um hansara bæði um fólk, land - og ikki minst hansara bý Havnina.

Tó kanska okkurt grøt, ið hann hevur sátt, hvar tað so fer at næla.

Veri hesi orð ein fátæklig tækk fyri tær gávuriku løtur, mær untist saman við Karli, og vóni, at hann ikki kendi seg rættliga svikan, hóast eitt og annað kundi verið fingið til sættis, aðrenn hann so bráðliga og á so óunnisligan hátt mátti lúta fyrri manninum við liggjanum.

Stig

í Gøtu, 28. august 1988

útvarp

Týsdagin 30.

- 09.30 Hungur — 1. partur
- 11.01 Nornagestur — 6. partur
- 12.55 Føroyski skipalistin
- 19.00 Barnaútvarpið
- 19.30 Úr plátusavninum

Mikudagin 31.

- 09.30 Barnaútvarpið
- 11.01 Kvøðuljómar til sjófólkið
- 19.00 Miðvikan
- 19.30 Løg mær dárar

Hósdagin 1. sept.

- 09.30 Miðvikan
- 11.01 Nornagestur — 7. partur
- 19.00 Hungur — 2. partur
- 19.30 Chuck Berry — Tónleikasending

Fríggjadagin 2.

- 09.30 Hungur — 2. partur
- 11.01 Ferðaminni úr Norra — 8. partur
- 19.00 Barnaútvarpið
- 19.30 Fríggjaveidstónar

sjónvarp

Týsdagin 30.

- 19.20 Tíðindi fyri deyv
- 19.30 Barnsending
- 20.00 Dagur og vika
- 20.30 Føroyski slupplotin í Grimsby — 3 (3)

- 21.10 Egearahavið
- 22.00 Tá vælstandur er — hol. filmur
- 23.05 Kim Larsen
- 23.25 Liðugt

Hósdagin 1. sept

- 19.30 Vanity Fair — 5 (16)
- 20.00 Dagur og vika
- 20.25 Á sýnini
- 21.10 Foley Square
- 21.25 Foley Square
- 21.50 Molière — 1 (2), franskur filmur
- 23.40 Liðugt

Fríggjadagin 2.

- 19.30 Barnaletan
- 20.00 Dagur og vika
- 20.30 Sjónvarpið í næstu viku
- 20.45 Flammutrøini í Thika — 1 (7)
- 21.35 Allo allo
- 22.05 Atomic Café
- 23.30 Barrin hjá Sam
- 23.55 Liðugt